

STILLE WEEK 2026

ANDERS KIJKEN, MEER ZIEN

GELOVEN IN DE BUURT

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	3
Themalied	4
Dag 1 	6
Jezus kijkt anders	
Dag 2 	8
Kijken zoals Jezus kijkt	
Dag 3 	10
Gaat het ook over mij?	
Dag 4 	12
Jezelf geven	
Dag 5 	14
Handelen vanuit vrede en waarheid	
<i>Goede Vrijdag</i>	
Dag 6 	17
Doen wat je kunt	
<i>Stille Zaterdag</i>	
Dag 7 	18
Anders kijken, een nieuw perspectief!	
<i>Pasen</i>	

Toelichting gebruik

Dit boekje is een handreiking om tijdens de 'Stille Week' je aandacht te richten op het lijden en sterven van Jezus Christus. Als lezer word je uitgenodigd om je mee te laten nemen in het thema 'Anders kijken, meer zien', gevoed door Bijbelse teksten uit het evangelie van Lucas. De opzet van iedere dag doet denken aan de opzet van de uitgave die vorig jaar is verschenen, afgeleid van de Engelse meditatie-app 'Lectio 365'. Het themalied 'Raak mijn wonden aan' is van de muziekgroep Sela. Een regel uit dit lied luidt: 'Als wij U niet zien, leer ons vertrouwen. In lijden en dood, geef ons geloof'. Je wordt uitgenodigd om samen met anderen, of in persoonlijke stille tijd, in geloof 'meer' te gaan zien en te groeien in vertrouwen in Hem die Zijn leven uit liefde gegeven heeft.

Beste lezer,

Voor je ligt de nieuwe uitgave van Geloven in de Buurt voor de Stille Week van 2026. Een uitgave die je uitnodigt tot en ondersteunt bij momenten van bezinning en reflectie in de week voorafgaand aan Goede Vrijdag en Pasen.

Het thema van deze uitgave is *'Anders kijken, meer zien'*.

Soms staan we met meerdere mensen naar dezelfde werkelijkheid te kijken en toch zien we niet hetzelfde. Wat voor de een onopvallend blijft, raakt de ander juist diep. Onze ervaringen, overtuigingen en onze gemoedstoestand kleuren de lens waardoor we kijken. Het thema *'Anders kijken, meer zien'*, bepaalt ons bij de lens waardoor Jezus kijkt.

De Stille Week voert ons langs de weg die Jezus gaat; een weg van lijden, vernedering en uiteindelijk sterven. We zien onrecht, verraad en onbegrip. Maar juist op deze weg wordt zichtbaar hoe Jezus kijkt. Terwijl Hijzelf wordt bespot en veroordeeld, kijkt Hij met liefde naar de mensen om Hem heen. Hij ziet geen vijanden, maar mensen. Mensen die misschien wel ongemerkt geleid worden door angst, schuld en gebrokenheid. Mensen die vergeving en genade nodig hebben.

Misschien raakt dat ons, omdat we onszelf daarin herkennen. Ook wij schieten tekort in liefde, in trouw, in vertrouwen. Het wonder van deze week is dat Jezus ook óns zo aankijkt. Niet met afwijzing, maar met genade. Zijn blik rust op ons met een liefde die dieper gaat dan wat wij van onszelf kunnen zien of verdragen.

De meditatie's in deze uitgave willen ruimte scheppen voor die ontdekking. Ze nodigen je uit om stil te worden, om te luisteren, om je aan te laten kijken door Christus. En van daaruit komt de tweede, misschien wel moeilijkere vraag: hoe kijken wij naar de ander? Kunnen wij leren kijken met de ogen van Jezus? Ook wanneer iemand ons kwetst, teleurstelt of ons niet begrijpt?

Deze Stille Week is geen week van snelle antwoorden, maar van aandachtig aanwezig zijn. Ik hoop en bid dat deze uitgave je gaat helpen om anders te kijken en daardoor meer te zien. Van Gods liefde. Van jezelf. En van de mensen om je heen.

In die hoop wens ik je gezegende momenten van stilte en bezinning toe.

Anita Kamperman (kapitein)

Veldsecretaris | Programmadirecteur Geloven in de Buurt

RAAK MIJN WONDEN AAN

Wij zijn vertwijfeld door uw lijden.

Ons hart is vol met vragen.

Wij denken zwijgend aan uw sterven.

De stilte vult de dagen.

Er is ons verteld dat U zou leven,

maar als dat zo is,

waar bent U dan?

Dan staat U zomaar in ons midden,

al is de deur gesloten.

De dood is zichtbaar op uw lichaam.

We zien met eigen ogen:

U ademt en leeft; U bent verrezen.

We horen uw stem.

Uw liefde spreekt.

Heer, U zegt: raak mijn wonden aan.

Raak ze aan en vind mij,

raak ze aan en vind mij.

U ziet de wonden diep vanbinnen.

Beziel ons met uw leven.

Kom, blaas op ons en geef ons vrede.

Vergeef ons wat we deden.

Als wij U niet zien, leer ons vertrouwen.

In lijden en dood, geef ons geloof.

Heer, U zegt: raak mijn wonden aan.

Raak ze aan en vind mij,

raak ze aan en vind mij.

En ik bid: raak mijn wonden aan.

Raak ze aan en vind mij,

raak ze aan en vind mij.

Dag 1

JEZUS KIJKT ANDERS

Lukas 19: 1-10

De ontmoeting tussen Jezus en Zacheüs laat zien hoe God anders kijkt dan mensen. Zacheüs was rijk, veracht en werd genegeerd, maar Jezus ziet zijn verlangen en roept hem bij zijn naam.

ONTSTEEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN...

Lukas 19: 1-10

Jezus ging Jericho in en trok door de stad. Er was daar een man die Zacheüs

heette. Deze Zacheüs was hoofd tollenaar, en hij was erg rijk. Hij wilde Jezus zien, om te weten te komen wat voor iemand het was, maar dat lukte hem niet vanwege de menigte, want hij was klein van stuk. Daarom liep hij snel vooruit en klom in een vijgenboom om Jezus te kunnen zien wanneer Hij voorbijkwam. Toen Jezus daarlangs kwam, keek Hij naar boven en zei: 'Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis verblijven.' Zacheüs kwam meteen naar beneden en ontving Jezus vol vreugde bij zich thuis. Allen die dit zagen, zeiden morrend tegen elkaar: 'Hij is het huis van een zondig mens binnengegaan om onderdak te vinden voor de nacht.' Maar Zacheüs was gaan staan en zei tegen de Heer: 'Luister, Heer, de helft van mijn bezittingen zal ik aan de armen geven, en als ik iemand iets heb afgeperst, zal ik het viervoudig vergoeden.' Jezus antwoordde: 'Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen, want ook deze man is een zoon van Abraham. De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.'

WE OVERWEGEN

Zacheüs is misschien wel één van de meest verrassende figuren in het evangelie. Hij is rijk geworden over de rug van anderen, veracht en buitengesloten. In de ogen van de mensen om hem heen is hij iemand om te mijden - een verrader, een profiteur. Maar Jezus kijkt anders. Hij ziet méér dan de rol die Zacheüs speelt of het oordeel dat mensen over hem hebben uitgesproken. Jezus ziet een mens die verlangt om gezien te worden.

Zacheüs klimt in een boom om Jezus te kunnen zien, maar het opmerkelijke is dat Jezus hém ziet. Hij noemt hem bij zijn naam en nodigt zichzelf uit in zijn huis. Het initiatief komt niet van Zacheüs, maar van Jezus. Waar iedereen hem afschrijft, schrijft Jezus hem opnieuw in. Hij herstelt zijn waardigheid en opent de deur naar verandering.

Het bijzondere is dat dit nieuwe perspectief meteen vrucht draagt. Zacheüs staat op en besluit zijn bezit eerlijk te verdelen en recht te doen waar hij onrecht heeft gepleegd. Wat de menigte nooit had verwacht, gebeurt: degene die ze zagen als een verloren man, wordt door de ontmoeting met Jezus een bron van zegen voor anderen. 'Anders kijken, meer zien' betekent dat we leren kijken zoals Jezus keek. In plaats van ons te laten leiden door oordeel of vooroordelen, mogen we leren zien met ogen van genade. Dat vraagt oefening, en het begint vaak met de vraag: hoe kijkt Jezus eigenlijk naar mij? Als Hij mijn naam kent, mijn verlangen ziet en mijn huis binnenkomt, verandert dat mijn zelfbeeld én mijn blik op anderen?

In deze Stille Week staan we stil bij Jezus' weg van lijden en sterven. Ook daarin zien we zijn manier van kijken: terwijl Hij zelf vernederd en veroordeeld wordt, kijkt Hij met liefde naar de mensen die Hem verwerpen. Hij ziet hen niet als vijanden, maar als mensen die vergeving nodig hebben. Zijn blik vol genade - zelfs vanaf het kruis - is dezelfde blik waarmee Hij Zacheüs aankeek: een blik die herstelt, vergeeft en nieuw leven wekt. Zacheüs herinnert ons eraan dat niemand buiten het bereik van die liefde

valt. Zelfs daar waar wij muren optrekken of mensen afschrijven, kan Jezus binnenkomen en nieuw leven brengen. Het vraagt van ons om bereid te zijn onze 'bril' af te zetten en te leren kijken zoals Hij: met hoop, met vertrouwen en met liefde die verandering mogelijk maakt - zelfs te midden van lijden, schuld en onbegrip.

WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

- Kun jij een moment noemen waarop iemand jou met 'andere ogen' zag, en dat je hielp om verder te groeien?
- Hoe kan het lijden en sterven van Jezus jouw manier van kijken naar anderen veranderen en wie in jouw omgeving zouden kunnen opbloeien als je hen met diezelfde ogen bekijkt?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 19: 1-10

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Neem vandaag bewust de tijd om iemand aan te kijken met de ogen van Jezus. Sta stil, luister met aandacht en zoek naar wat je méér kunt zien dan het oppervlakkige beeld. Schrijf daarna één zin op waarin je benoemt wat je ontdekt hebt.

WE BIDDEN

Heer Jezus, leer mij te kijken zoals U kijkt. Help mij door muren van oordeel heen te zien en mensen te ontmoeten met Uw liefde. Open mijn ogen om meer te zien - van U, van mijzelf en van de ander. Amen.

Dag 2

KIJKEN ZOALS JEZUS KIJKT

Lukas 19: 41-48

Jezus huilt om het lot van Jeruzalem. In de tempel jaagt Hij de handelaren weg. Wat zou Jezus zien, wat anderen niet zagen?

ONTSTEEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied
'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 19: 41-48

Toen Hij Jeruzalem voor zich zag liggen, begon Hij te huilen om de stad. Hij zei: 'Had ook jij op deze dag maar geweten wat vrede kan brengen! Maar dat blijft voor je verborgen, ook nu. Want er zal een tijd komen dat je vijanden belegeringswerken tegen je oprichten,

je omsingelen en je van alle kanten insluiten. Ze zullen je met de grond gelijkmaken en je kinderen verdelgen, en ze zullen geen steen op de andere laten, omdat je de tijd van Gods ontferming niet hebt herkend.' Hij ging naar de tempel, waar Hij de handelaars begon weg te jagen, met de woorden: 'Er staat geschreven: "Mijn huis moet een huis van gebed zijn," maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt!' Dagelijks gaf Hij onderricht in de tempel. De hogepriesters, de schriftgeleerden en de leiders van het volk wilden Hem uit de weg ruimen, maar ze wisten niet hoe ze dat moesten doen, want het hele volk hing aan zijn lippen.

WE OVERWEGEN

'Ik wens te zijn als Jezus, zo nederig en zo goed. Zijn woorden waren vriendelijk, zijn stem was altijd zoet' – het zijn de woorden van een oud kinderliedje, dat vele jaren geleden op zondagsscholen werd gezongen. Ik hoor het zo af en toe nog wel eens voorbijkomen in pastorale gesprekken van mensen die al lang onderweg zijn in het geloof. We zijn misschien opgegroeid met een milde, lieve, vriendelijke Jezus. Ik moest eraan denken bij het Bijbelgedeelte van vandaag. Het daagt mij en ons uit in twee dingen. Allereerst om anders te kijken naar Jezus. Hij is hier niet vriendelijk, maar een gepassioneerde, geëmotioneerde man die vurig opkomt voor vrede en recht. De tranen schieten Hem in de ogen als Hij naar Jeruzalem kijkt, maar ook naar Gods tempel. Jezus weet dat dit de laatste dagen van Zijn leven

zijn. Drie jaar lang heeft Hij opgeroepen tot inkeer en verandering; zodat mensen het grote plan van God gaan zien. Op het moment dat Hij kijkt naar de heilige stad en de heilige tempel in die stad, weet Hij dat vrede ver te zoeken is. In plaats van moedeloos de schouders op te halen, reageert Hij fel; omdat hiermee Gods eer en plan aangetast worden. Een tweede blik is om te kijken zoals Jezus naar de wereld keek; vanuit de liefde van God.

Als Jezus naar Jeruzalem kijkt, heeft Hij een beeld van de toekomst voor de stad. Het is een weinig hoopvolle blik. In de Psalmen wordt opgeroepen om te bidden voor de vrede voor Jeruzalem, maar Jezus' blik in de toekomst ver-raadt dat er alles behalve vrede zal zijn. Zijn woorden zijn bijna profetisch en wanhopig; die vrede zal verder weg zijn dan ooit. Die blik op onrecht en onvrede is ook wat Jezus ter plekke ziet in de tempel zelf. Dat is de plek waar God gediend en geëerd zou moeten worden, maar het is een plek waar handel en onrecht in is geslopen. Deze situaties zijn vaak subtiel; het is toch handig om verkopers dichtbij te hebben voor het offer dat gebracht moet worden? Maar Jezus kijkt anders. Het gaat niet om gemak, het gaat om recht, vrede en de eer van God. Dat is iets waar Jezus zich door laat raken en boos om wordt. Dat wordt aan de kant geschoven voor menselijke voorspoed en gemak. Hij staat op tegen onrecht en onvrede, op een plek waar mensen juist vrede - shalom - bij God moeten zoeken. Was Hij daarom juist niet als Vrededorst de stad ingekomen? Jezus' blik kan ons leren om met een andere blik naar vanzelfsprekende situaties te kijken.

.. WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

- Wat zie jij in de wereld om je heen waar je tranen van in de ogen krijgt?
- Hoe kunnen we opstaan voor situaties van onrecht? Welke (symbolische) tafel van handelaars zouden we omver moeten werpen?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 19: 41-48

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Dit gedeelte raakt aan Jezus' hart, zijn gevoel spreekt hier enorm. Wat kunnen wij doen? De volgende opdracht kan in een paar minuten uitgevoerd worden; maar neem er gerust ook langer de tijd voor in je eigen stille tijd. Denk eens terug aan iets van deze week wat jou boos of verdrietig maakte of jou diep geraakt heeft. De situatie hoeft niet groot te zijn; het mag ook iets kleins of subtiels zijn. Wat voelde je en wat wilde je doen? Zou dit een glimp kunnen zijn van de bewogenheid die Jezus voelde? Schrijf eens op wat je hiervan kunt leren.

WE BIDDEN

Trouwe God, leer ons vandaag anders te kijken naar mooie leugens en gemakkelijke woorden. Wilt U ons helpen om zoals U te kijken in deze situaties? Wakker in ons de onrust aan en geef ons moed om op te treden, zodat we in navolging van U mogen staan voor vrede en gerechtigheid. Amen.

Dag 3

GAAT HET OOK OVER MIJ?

Lukas 20: 9-18

We lezen een verhaal waarin de erfgenaam van de wijngaardenier wordt omgebracht. De ouders zagen heel scherp dat het de 'zoon van de wijngaardenier' betrof. Hoe is dit te verbinden aan het sterven van Jezus?

ONTSTEEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 20: 9-18

Hij vertelde de menigte de volgende gelijkenis: 'Een man legde een wijngaard aan en verpachtte die aan wijnbouwers, waarna

hij voor geruime tijd op reis ging. Toen de oogsttijd was gekomen, stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers mishandelden hem en stuurden hem met lege handen weg. Daarna stuurde hij een andere knecht. Ook die werd afgeranseld, en nadat ze hem hadden verneerd stuurden ze ook hem met lege handen weg. De eigenaar stuurde toen een derde knecht, maar ook die werd afgetuigd en de wijngaard uit gegooid. Toen zei de eigenaar van de wijngaard: "Wat moet ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon naar hen toe sturen, voor hem zullen ze toch wel ontzag hebben." Toen de wijnbouwers hem zagen, overlegden ze met elkaar: "Dat is de erfgenaam! Laten we hem doden, dan is de erfenis voor ons." En ze gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat zal de eigenaar van de wijngaard nu met hen doen? Hij komt zelf, hij doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen.' Toen de mensen dit hoorden, zeiden ze: 'Dat nooit!' Maar Hij keek hen aan en vroeg: 'Wat betekent dan wat er geschreven staat: "De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden"? Iedereen die over die steen struikelt, valt te pletter, en degene op wie die steen valt, wordt vermorzeld.'

WE OVERWEGEN

Wat wil Jezus duidelijk maken in de gelijkenis die Hij vertelt aan 'de menigte'? Een verhaal met alledaagse en herkenbare voorbeelden uit de tijd van toen. Er tekent zich een scherp beeld af, en maar al te goed weten de luisteraars in die menigte dat Jezus op hen doelt.

In de gelijkenis wil de eigenaar de opbrengst van de oogst in ontvangst nemen. Er gebeurt nogal wat, wanneer hij zijn knechten één voor één naar de wijngaard stuurt. De eerste wordt afgeranseld. De tweede overkomt hetzelfde. Dan een derde, maar ook deze knecht krijgt klappen te verduren. Voor de zoon van de eigenaar zal ontzag zijn, zo is de verwachting. Maar het verhaal bereikt een dieptepunt wanneer, na de mishandelingen van de knechten, de zoon zelfs wordt gedood. Vanwaar deze strijd?

Wat is er te verdedigen?

Het blijkt te gaan over 'de erfenis'. Wanneer de zoon als erfgenaam er niet meer is, komt het de wijnbouwers toe, zo is de gedachte. Sommige dingen blijken niet te veranderen, want hoe vaak wordt er niet in onze tijd gestreden rondom de erfenis, met een doodlopende weg als gevolg.

Wat ziet Jezus anders dan de mensen aan wie Hij deze gelijkenis vertelde? Uit de reactie blijkt duidelijk dat zij niet meegaan in de confrontatie van Jezus. *'Dat nooit!'* of *'Wat U nu zegt gaat niet over mij!'* Maar is dat zo? Hebben deze reactie en de wens om Jezus gevangen te nemen niet heel veel overeenkomsten met de wijnbouwers uit de gelijkenis? Jezus zag dat hun verzet, de inspanningen om te behouden, hen op een doodlopende weg bracht. Jezus zag ook een opdracht voor zichzelf, onderbouwd met een eeuwenoude tekst uit Psalm 118. *'De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden'*. Met andere woorden: wanneer je een huis zou bouwen, blijkt de steen die je weg wilt gooien nou net de steen te zijn die onmisbaar is. Het blijkt juist dé steen te zijn die nodig is

om het hele bouwwerk te voltooien. Jezus zag dat Hij afgekeurd zou worden. Dat zijn dood onoverkomelijk zou zijn. Hij zag ook dat vandaaruit iets nieuws zou ontstaan. Laten we zeggen een nieuw huis, of zoals Petrus het heeft opgeschreven: *'Kom tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis'*. 1 Pet.2:4-5

WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

- Herken je bij jezelf de drang om te behouden wat er is? Heeft dit kenmerken van verzet, en kan het zijn dat je een doodlopende weg ben ingeslagen?
- Op welke manier kun jij bijdragen aan de bouw van een 'geestelijk huis', een bloeiende geloofsgemeenschap, een plek waar anderen mogen schuilen?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 20: 9-18

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Ga op zoek naar een klein steentje en doe het in je jaszak. Wanneer je het steentje voelt, word je herinnerd aan Jezus (de hoeksteen) die jou wil gebruiken in de bouw van Zijn Koninkrijk.

WE BIDDEN

Here Jezus, ik wil belijden dat de strijd die ik lever soms de kenmerken heeft van een doodlopende weg. Wilt u mij laten zien hoe ik kan bijdragen aan de bouw van een 'geestelijk huis'.

Dag 4

JEZELF GEVEN

Lukas 22: 14-20

Jezus maakt met 'brood' en 'wijn' een toespeling op zijn eigen sterven. De symboliek spreekt onze zintuigen aan. Wat zien wij hierdoor van Jezus?

1 ONTSTEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 22: 14-20

Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. Want Ik zeg jullie: Ik zal

geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.' Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgedronken, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt.'

WE OVERWEGEN

'Toen het tijd was...' Zo begint de Bijbeltekst die we vandaag lezen. Is het tijd voor de maaltijd, tijd voor een opdracht of tijd voor een afscheid? In ieder geval is het tijd om samen te zijn voor de Pesach-maaltijd. De jaarlijkse herdenking dat het volk van Israël uit Egypte is bevrijd. Die bevrijding mag gevierd worden, móet zelfs gevierd worden en Jezus gebruikt juist deze maaltijd om iets duidelijk te maken.

De tafel is gedekt, iedereen is aanwezig en dan neemt Jezus het woord. Hij draait de zaak om.

Niet het verleden staat nog centraal, maar de tijd die komt. Wij weten inmiddels van het lijden, sterven en de opstanding van Jezus, maar dat wisten de discipelen nog niet. Jezus spreekt hier over Zijn toekomstig lijden, maar

op dat moment kan niemand zich daar nog een voorstelling van maken.

Vreemd is het dat Jezus het heeft over brood en wijn; dat Zijn lichaam en bloed de toekomst zullen bepalen. De symbolische maaltijd krijgt een nog grotere betekenis.

Eén van de oude liederen van het Leger des Heils zegt: 'Mijn leven zij 't gebroken brood, mijn liefde als de wijn die Jezus schonk; zijn heil in nood, zijn bron in de woestijn. Ja dat 'k in dorst en hongersnood de dis der hoop mag zijn'. Die woorden kunnen we nog steeds zingen en ze als een mysterie laten gebeuren.

Het eten dat op tafel staat is niet het belangrijkste. Het gaat niet om het brood en de wijn zelf, maar om de herinnering aan het leven en sterven van Jezus. Misschien kan het daarom wel iedere maaltijd zijn, want het draait om de hoopvolle toekomst waarin mensen bevrijd worden van alles wat hen gevangen houdt.

Wat we in deze evangelietekst van Jezus zien, is dat Jezus zich totaal geeft voor het Koninkrijk van God. Als de brug tussen God en mensen. De tijd van vandaag vraagt om mensen die Jezus volgen in een actieve herinnering aan het moment van die maaltijd. Mensen die zich met huid en haar willen inzetten als een brug tussen God en mensen.

William Booth, de stichter van het Leger des Heils, zei ooit: 'Altijd als mensen samen een maaltijd gebruiken,

kunnen zij denken aan wat Jezus heeft gedaan.'

Het hoeft dus niet beperkt te blijven tot één maaltijd per jaar of een bijzondere gelegenheid. Het kan juist deel zijn van ons dagelijkse bestaan: even stilstaan bij het moment van die donderdag, het tot je door laten dringen dat het leven en sterven van Jezus bepalend zijn voor mijn leven – en voor een toekomst die elk moment opnieuw begint.

.. WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

Jezus grijpt de viering van het Pesachmaal aan om het gesprek te openen over Zijn lijden en sterven. In het bijzonder gebruikt Hij de beelden van 'brood' en 'wijn'.

- Wat kun jij concreet doen om als 'brood' en 'wijn' te zijn voor anderen? Met andere woorden: wat van jezelf kan en wil jij geven tot opbouw en zegen van de ander?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 22: 14-20

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

In de overdenking wordt de tekst van een lied geciteerd. Het gaat daarin over ons eigen leven dat net als brood en wijn de honger en dorst van onze medemens kan stillen. Lees de tekst van dit lied nog een keer en bedenk wat dit voor jou persoonlijk kan betekenen.

WE BIDDEN

Goede God, help mij om U te zien in de dagelijkse dingen, zoals eten en drinken. Dat alles meewerkt aan Uw koninkrijk. Amen.

Dag 5

HANDELEN VANUIT

VREDE EN WAARHEID

Goede Vrijdag - Lukas 22: 47-57

Chaos overheerst. Jezus wordt verraden door een kus en Zijn leerlingen gaan op de vuist om Hem te beschermen. In de verraderlijke en vechtende chaos, heelt Jezus het oor van de tegenstander.

1 ONTSTEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 22: 47-57

Terwijl Hij nog sprak, kwam er opeens een

horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om Hem te kussen. Maar Jezus zei tegen hem: 'Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?' Toen degenen die bij Hem stonden zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze: 'Heer, zullen we er met het zwaard op los slaan?' En een van hen haalde uit naar de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af. Maar Jezus zei: 'Houd daarmee op!' Hij raakte het oor aan en genas de man. Tegen de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk die op Hem afgekomen waren, zei Hij: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! Dagelijks was Ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar Me uitgestoken, maar dit is uw uur, nu toont de duisternis haar macht.' Ze grepen Hem vast en voerden Hem weg, en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde hen op een afstand. Ze staken een vuur aan midden op de binnenplaats en gingen eromheen zitten; Petrus voegde zich bij hen. Een dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten, keek hem strak aan en zei: 'Die man hoorde er ook bij!' Maar hij ontkende het: 'Mens, ik ken Hem niet eens!'

WE OVERWEGEN

Wat betekent het om op te komen voor Jezus' zaak als het erop aan komt? Op momenten dat je ineens geconfron-

teerd wordt met tegenstand. Volgens de psychologie kun je op drie manieren reageren als er een vijand op je afkomt: vechten, vluchten of bevriezen. Ben je van jezelf iemand die door de paniek vlucht, erop los slaat of hulpeloos blijft staan?

Vandaag is het Goede Vrijdag. De dag dat we stilstaan bij Jezus' kruisdood. Iets wat we misschien nooit helemaal kunnen begrijpen, maar waarin Gods vrede voor ons ten volle zichtbaar wordt. We lezen over een moment voor Zijn kruisiging; het moment dat Hij opgepakt wordt. Als reactie daarop wil één van de leerlingen vechten; zonder nadenken hakt hij een oor af. Een directe en heftige reactie die de kans heeft om te exploderen; om met geweld op geweld te reageren. Een ander - Petrus - heeft vluchtneigingen, door afstand te houden en te ontkennen dat hij bij Jezus hoort (vers 54 en 57).

Jezus heeft geen van de drie reacties, behalve dat Hij blijft staan; maar niet hulpeloos. Eerder deze week ontdekten we dat Jezus als Vredevorst huilde om het lot van Jeruzalem. Jezus weet wat Hem te wachten staat. Hij spreekt de mensen aan op hun indrukwekkende acties, maar Jezus kijkt anders naar de situatie dan Zijn leerlingen. Dit is niet de plek om geweld met geweld te beantwoorden, of om in woede tafels omver te werpen. Dit is de plek voor Jezus om anders te kijken én te handelen, namelijk vanuit vrede en waarheid. Jezus spreekt de soldaten aan, maar werkt tegelijk aan herstel; letterlijk, door het oor van de man te genezen. We zien niet een mens die vanuit angst zich verweert, of vlucht. Dit is Jezus,

die zelfs hier vrede wil laten zien aan degenen die Hem arresteren. Het verandert niets aan het resultaat. Jezus wordt opgepakt en meegevoerd. Maar het kan niet anders of de mensen in de groep moeten iets ervaren hebben van Gods vrede en rechtvaardigheid door Jezus heen. Jezus' blik is opnieuw een blik die verder kijkt dan het moment. Het is een overstijgende blik gericht op Gods heilsplan en Gods genade.

WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

- Wat zouden de mensen die het wonder van Jezus zagen, gezegd hebben?
- Hoe zou jij met de ogen van Jezus kunnen kijken naar lastige mensen of situaties?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 22: 47-57

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Probeer eens te denken aan een situatie waarin je in een impuls handelde, door te vechten, vluchten of stil te staan. Hoe zou je daarin anders kunnen handelen? Probeer dit weekend of de komende week eens aan iemand de vrede van Jezus te laten zien.

WE BIDDEN

Trouwe God, op deze dag herdenken we het sterven van Uw Zoon Jezus. Zelfs in zijn laatste momenten liet Hij zien dat Hij de Vredevorst wilde zijn. Leer ons ook vandaag om vanuit de roep om recht en vrede anders te kijken naar deze wereld. Amen.

Dag 6

DOEN WAT JE KUNT

Stille Zaterdag - Lukas 23: 50-56

Josef uit Arimatea legt het lichaam van Jezus in een graf. Hij kon niet instemmen met de veroordeling van Jezus. Hij verwachtte de komst van het Koninkrijk. Wat leren wij hiervan?

ONTSTEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 23: 50-56

Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaar-

dig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken. De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, waren Josef gevolgd. Ze zagen het graf en zagen ook hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. Daarna gingen ze naar huis, waar ze geurige olie en balsem bereidden. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

WE OVERWEGEN

Wanneer het intens of spannend wordt kunnen we soms in eerste instantie weggijken. Vaak is dit niet helpend. Het probleem of de spanning blijft bestaan. Je kunt ook 'niet weggijken', maar 'anders kijken'. En wanneer je 'anders kijkt', dan ga je meer zien. Vandaag gaat het in de tekst over Josef van Arimatea, de Raadsheer. Hij ziet wat er met Jezus gebeurt en hij concludeert dat het niet goed is. Hij komt in actie en offert iets van zichzelf op. Hij kijkt anders naar wat er met Jezus gebeurt en 'ziet' dat het koninkrijk van God in het geding is. Hij moet iets doen! Hij kijkt anders en ziet meer: hij ontdekt wat hij kan doen en wat zijn eigen aandeel in dat koninkrijk van God kan zijn.

Josef is een volgeling van Jezus, maar op een heel andere manier dan bijvoorbeeld Petrus. Petrus was altijd bij Jezus, liep voorop en had altijd zijn woordje klaar. Josef was lid van de Joodse raad. Tijdens de stemming in de rechtszaak van Jezus, stemde Josef tegen de doodstraf. Hij zag in Jezus de beloofde Messias, de gezalfde van God die de mens zal bevrijden. Als Jezus ter dood gebracht zou worden, zou de toekomst verloren zijn.

Het protest van Josef heeft niet mogen baten. Jezus is gekruisigd, met nog twee andere mannen, twee criminelen. Hierdoor lijkt het alsof het Koninkrijk van God verloren heeft. Jezus sterft aan het kruis en dan ook nog vlak voordat de Sabbat begint.

Is Josef hierdoor uit het veld geslagen? Stond hij erbij, en bleef hij staan kijken? Nee, Josef gaat actie ondernemen.

Hij vraagt aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mag begraven in zijn eigen graf. En zo gebeurde het ook.

Wat mooi dat Josef dit deed, en wat is hij hiermee een voorbeeld voor ons. Want we mogen Jezus dienen op de manier die bij ons past. Petrus en de andere discipelen hadden nooit kunnen doen wat Josef deed. Zij hadden hun eigen talenten, en Josef deed dat wat hij kon doen.

Wij hebben ook onze eigen talenten en mogelijkheden. God vraagt niet van ons dat we doen wat een ander doet, maar dat we Hem dienen op een manier die bij ons past.

Josef had ook boos weg kunnen lopen met de gedachte: 'Ze luisteren niet naar me, dan zoeken ze het ook maar uit.'

Maar dat deed hij niet. Hij bleef anders

kijken en vond iets wat hij wél kon doen, wat een positieve bijdrage leverde in deze schijnbaar uitzichtloze situatie.

.. WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

Overal waar onrecht aan de orde is, is het Koninkrijk van God in het geding. We kunnen als christenen van een afstandje toekijken, maar we kunnen ook 'anders' kijken: zien wat we kunnen doen.

- Kun je voorbeelden van onrecht noemen waar je iets aan zou kunnen doen? Hoe zou jij 'anders' kunnen kijken en daardoor 'meer' kunnen zien? En wat zou je dan kunnen doen?

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 23: 50-56

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Op deze Stille Zaterdag, waarop we herdenken dat Jezus in een geleend graf ligt, mogen we stil worden. Kun je vandaag een moment vinden om echt stil te zijn? Probeer in de stilte concreet te maken hoe je anders naar gebeurtenissen om je heen kunt kijken, en daarop te handelen op een manier die bij jou en jouw mogelijkheden past.

WE BIDDEN

Goede God, ik wil U dienen op de manier die bij mij past, ook al betekent dit dat ik andere dingen doe dan alle andere mensen. Wijs mij de goede weg, zoals U die ook aan Josef van Arimatea wees. Amen.

Dag 7

ANDERS KIJKEN,

EEN NIEUW PERSPECTIEF!

Pasen - Lukas 24: 1-12

Er overheerst geloof en verwondering onder de vrouwen en mannen, nog vóórdat ze de opgestane Heer gezien hebben. Wat zagen zij bij het zien van het lege graf?

ONTSTEEK EEN KAARSJE

Neem de tijd om stil te worden, en hoofd, hart en handen rust te gunnen. Je mag je realiseren dat God aanwezig is. Hij laat zich vinden. Open je hart voor de God die jou wil verwelkomen.

WE BIDDEN

Hemelse Vader, dank U wel dat U er bent, en U zich laat vinden. Wilt U mij voeden door de woorden en muziek die voor vandaag zijn voorbereid. Ik verlang ernaar om te groeien in het leerling-zijn van Uw Zoon Jezus. Spreek mij aan door Uw Heilige Geest; laat mij zien wat ik mag ontvangen, en geef mij de kracht om te veranderen wat niet is naar Uw wil.

WE LUISTEREN

We luisteren naar het themalied 'Raak mijn wonden aan'.

WE LEZEN ...Lukas 24: 1-12

Maar op de eerste dag van de week gingen ze

bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. Bij het graf aangekomen zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. Ze wisten zich geen raad. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. Ze werden door schrik bevangen en bogen het hoofd. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is uit de dood opgewekt. Herinner je wat Hij jullie gezegd heeft toen Hij nog in Galilea was: de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' Toen herinnerden ze zich zijn woorden. De vrouwen keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. Het waren Maria van Magdala, Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en nog een aantal andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

WE OVERWEGEN

Soms worden verhalen of opmerkingen niet meteen geloofd. In het verhaal van vandaag is er gelukkig iemand die

besluit serieus te luisteren. Petrus staat op en gaat zelf bij het graf onderzoeken wat er werkelijk is gebeurd. Hij moet daar tot de conclusie komen dat het graf inderdaad leeg is. De vrouwen hadden gelijk! Vol verwondering loopt hij terug, nadenkend over wat er gebeurd zou kunnen zijn.

De vrouwen waren overigens niet minder verbaasd toen zij bij het lege graf kwamen. Het is bijzonder om te zien hoe vertalingen door de eeuwen heen hun reactie beschrijven: van 'twijfelmoe-dig' in de Statenvertaling uit 1637, via 'verlegenheid' in de NBG51, naar 'helemaal van streek' in de NBV 2004 en in de NBV21 'zij wisten zich geen raad'. Interessant hoe vertalingen van twijfelende vrouwen hysterische vrouwen maakten. Laten we het erop houden dat ze behoorlijk perplex stonden.

Wie zou er niet verward zijn? Gelukkig is er goddelijke interventie en klinkt de vraag: "Waarom zoeken jullie de levende bij de doden?" Hoewel deze ervaring ook enigszins ontzagwekkend is, valt meteen het kwartje. Natuurlijk, Jezus is weer levend! Dat had Hij gezegd! Er is geen spoortje twijfel bij de vrouwen. Er is niets meer over van hun schrik. Wat een stormachtige ochtend moet het voor deze vrouwen zijn geweest. Van verdrietig naar het graf gaan, daar verward en geschrokken zijn, tot vol zekerheid en goede moed terugkeren. Wat een verandering! En dat allemaal in één ochtend. Ik vraag me af wat die ommekeer in hun emoties heeft veroorzaakt. Is het de blik op het lege graf? Is het de vraag die hen wordt gesteld? Zijn het de mannen? Zijn het de herinneringen aan wat Jezus had gezegd?

Hoe dan ook, ze keren terug naar de leerlingen en delen het goede nieuws met anderen: Jezus is niet dood, Hij leeft! Elf mannen geloofden hen niet. Ik vraag me af hoe dat moet hebben gevoeld voor de vrouwen om niet serieus genomen te worden.

Toch gaat er één even kijken bij het graf. Wat was het dat Petrus op liet staan? Twijfel of ze de waarheid spraken? Hoop dat de vrouwen gelijk hadden?

Op zoek naar Jezus. De vrouwen en Petrus kunnen Hem niet vinden. En toch vinden ze iets anders: een nieuw perspectief. De vrouwen hervinden hun moed en geloof; Petrus keert terug vol verwondering. Het lege graf – een plek waar de dood leek te heersen – wordt een teken van leven. Zonder Jezus te zien, worden zij getuigen van een werkelijkheid die alles verandert. Wat begon als een verhaal dat nauwelijks geloof vond, blijkt het begin van het grootste nieuws ooit: Hij leeft!

WE ZIJN EEN MOMENT STIL

WE DELEN

- Hoe luister jij naar het 'ongelofelijke' getuigenis van de vrouwen? Wat zegt dit over hoe wij soms omgaan met getuigenissen die ons verrassen?
- De vrouwen gingen van verdriet naar zekerheid in één ochtend. Wat gaf jou nieuwe moed toen jij momenten van verdriet, angst of twijfel had?
- Petrus gaat kijken, ondanks twijfel. Wat drijft jou om op onderzoek uit te gaan in je geloof?

Dag 7

ANDERS KIJKEN, EEN NIEUW PERSPECTIEF!

Pasen - Lukas 24: 1-12

WE LEZEN NOGMAALS...

Lukas 24: 1-12

Wat heeft de tekst jou te zeggen?

WE DOEN

Neem vandaag bewust tijd om op zoek te gaan naar een plek waar jij Jezus zou kunnen ervaren. Dat kan een stille plek in de natuur zijn, een kerk, een hoekje in huis of een plek waar je anderen helpt. Ga daar zitten of staan en vraag jezelf: Hoe zou Jezus hier aanwezig kunnen zijn? Kijk, luister en wees stil. Schrijf daarna één gedachte of gevoel op dat bij je opkomt. Als je wilt, deel dit met anderen en luister ook naar hun ervaring.

WE BIDDEN

Heer Jezus, soms zoeken wij U op plaatsen waar U niet bent. Help ons om U te vinden daar waar leven is, waar hoop groeit en waar liefde zichtbaar wordt. Open onze ogen voor Uw aanwezigheid in het gewone en het onverwachte. Vul ons hart met verwondering en moed om Uw goede nieuws te delen. Amen.

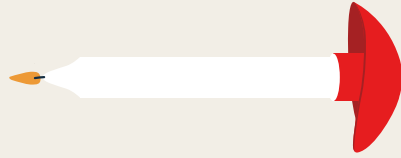

Neem de tijd
om **stil** te worden.
Hoofd, hart en handen
rust te gunnen.

Je mag je realiseren
dat **God aanwezig** is.

Hij laat zich vinden.

Open je hart
voor God
die **jou** wil
verwelkomen.

Geef dit kaartje
een mooie plek.
Gun jezelf een
moment van stilte
en nodig God uit
om dichtbij te zijn.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de NBV21 © Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap 2021.

Dit is een uitgave van Leerhuis Geloven in de Buurt. Het programma Geloven in de Buurt werkt aan het versterken van de lokale samenleving en is een samenwerkingsverband van het Kerkgenootschap Leger des Heils en Stichting Leger des Heils Welzijn- en Gezondheidszorg. Onder de paraplu van Geloven in de Buurt komen korpsen, buurthuis kamers en Fresh Expressions (pioniersplekken) samen om in naam van Jezus Christus te bouwen aan communities, in nauwe verbinding met de lokale behoefte en context.

INITIATOR

Anita Kamperman, kapitein

Veldsecretaris | Programmadirecteur
Geloven in de Buurt

AUTEURS

Constantijn Geluk, Dag 1

Jeroen Herben-Draaijer, Dag 2 en 5

Afke den Hollander (majoor), Dag 4 en 6 | **Mariska Potters-de Boer**

(majoor), Dag 7 | **Christiaan van Nieuwenhuijzen** (kapitein), Dag 3 en algehele coördinatie

Redactionele bijdrage:

Esmé Wiegman - van Meppelen Scheppink

Contactpersoon Corporate

Communicatie | Geloven in de Buurt

Sanne Koudijs

VORMGEVING

Tinekewerkt.nl

